

Нарис М. Ландута.

...Через тоненькі дроти телефону ваша тривога передається до ближньої пожежної частини, де ввесь час, коло телефону, сидить чергова телефоністка.

Нервуючись, тремтячим голосом, поспішаючи, переказуєте ви своє лихо, але телефоністка спокійно перепитує адресу — вулицю та № будинку пише олівцем телефонограму і одночасно приводить у рух гасло тривоги.

По всій пожежній частині — в касарнях, їдальні, гаражі, читальні на башті та всюди, де тільки можуть бути вартівні пожежники, розлягаються тривожні дзвінки.

Не встигли пролуhati дзвінки, як пожежна машина вже на поготові, шофер біля керма, топорники та трубники на місцях і брандмейстер стоїть коло ква-

тирки вікна, що з'єднує контору з гаражем, простягнувши дону руку до квартирки і тримаючи другою ручку від механізму, що автоматично відкриває ворота.

Грюкає квартирка. Телефоністка просуває крізь неї телефонограму і хутко повторює на словах

Коли й зачуєтє іноді сурму, то лише на великій пожезі де збереться кілька пожежних частин і штаб-сурмачі самі передають загальну команду.

Але на цьому авто, крім людей, ще багато різних приладів потрібних для боротьби з пожежою. Є центробіжний сміттєвий кошик, французька драбина, кілька штурмових драбин, що здолужують підняти французьку, рятувальний апарат Геніґа і багато іншого.

* * *

Зупиняється авто коло будинку, що охоплений пожегою. І враз добре вимуштрувані пожежники починають свою працю.

Згружують французьку драбину і чіпляють її до балкону або іншого виступу будинку, а штурмові драбини чекають на свою чергу. Один з пожежників біжить до водосточного крану, одбиває його і прикріплює пожежну кишку.

Команда — свиток брандмейстера — і топорники пішли по драбині вгору. За ними другі, що тиснуть штурмові драбини, щоб на випадок потреби додати французьку драбину.

Сильним струмком б'є вода туди, де вже починає висовувати свої довгі язика вогонь.

Починається вперта небезпечна боротьба з вогнем за врятування людей та майна.

...Ось як гадюки поповзли з п'ятого чи шостого поверху безконечні верьовки — поиладдя, що

телефонограму і одночасно приводить у рух гасло тривоги.

По всій пожежній частині — в касярнях, їдальні, гаражі, читальні на башті та всюди, де тільки можуть бути вартівні — пожежники, розлягаються тривожні дзвінки.

Не встигли пролунали дзвінки, як пожежна машина вже на поготові, шофер біля керма, топорники та трубники на місцях і брандмейстер стоїть коло ква-

тирки вікна, що з'єднує контору з гаражем, простягнувши дону руку до квартирки і тримаючи другою ручку від механізму, що автоматично відкриває ворота.

Грюкає квартирка. Телефоністка просуває крізь неї телефонограму і хутко повторює на словах адресу.

Брандмейстер схоплює телефонограму, приводить у рух механізм, стрибає на машину і авто хутко виїздить через відімкнені ворота на вулицю.

Швидко мчить авто по сонних тихих вулицях, час од часу дзвенить дзвоник. Мешканці будинку, де счинилася пожежа, заспокоїться.

Порятунок близько.

Пригадуєте, колиш, ще хлопцем, ви, при перших звуках пожежної тривоги, нерозма-буть бігли, щоб побачити проїзд пожежної команди. Тоді було на що подивитись...

Спереду вершник в блискучому шоломі, що-духу мчить конем і сурмить, щоб давали дорогу, а позаду довга валка при світлі смолоскипів. Блищать шоломи, храплять чудові, вигодовані коні, гремить і гуркотить пожежна валка.

Нема вже нині вершника, що так приваблював дівчорку.

Нема й тих вигодс-ваних буйних, як звірі коней.

Іде один великий червоний авто, і тільки дзвонить у великий дзвоник замість сирени.

Зупиняється авто коло будинку, що охоплений пожегою і враз добре вимуштрувані пожежники починають свою працю.

Згружують французьку драбину і чипляють її до балкону або іншого виступу будинку, а штурмові драбини чекають на свою чергу. Один з пожежників біжить до водосточного крану, одбиває його і прикріплює пожежну кишку.

Команда — свиток брандмейстера — і топорники пішли по драбині вгору. За ними другі, що тягнуть штурмові драбини, щоб на випадок потреби додати французьку драбину.

Сильним струмком б'є вода туди, де вже починає висовувати свої довгі язички вогонь.

Починається вперта небезпечна боротьба з вогнем за врятування людей та майна.

...Ось як гадюки поповзли з п'ятого чи шостого поверху безконечні верьовки — приладдя, що врятується людей.

Поруч довгі мішки. Вкидають звверху у такий мішок двоє пожежників врятовану людину і вона хутко суне крізь цей мішок униз.

А внизу, на вулиці, вже хвилюється та галасує людський натовп. На жаль щось "малп'ячого" в людській вдачі, особливо підчас різких вуличних катастроф та збіговиськ.

Наче кожен вважає за свій обов'язок зупинитись та поцікавитись, що трапилось. І поволі натовп зростає... Що правда, де-хто з натовпу знаходить тут таки собі роботу: деякі вже вабять влучна нагода "пограти свої руки у чужих кишенях".

І в цій метушні, серед галасу, гуркоту каміння, огню та диму хутко віддано працюють пожежники.

Дуже часто заважає їм працювати цей натовп, що його даремно спробується відтиснути міліція. Вся увага пожежників зосереджена на боротьбі зі стихією і не раз нечемне, "тепер слово зірветься крізь щільно стиснуті зуби на адресу цікавих".

Але цікаві не чують і під загрозою потрапити під колеса або під уламок, що падають з будинку, ще ближче тиснуться до місця пожежі...

Свердловська пожежна частина, одна з найстарших в Харкові. З її високі башти далеко видно місто і вартівні

Свердловська пожежна частина. Фасад будинку.

Один з пожежників біжить до водосточного крану, одбиває його та прикріплює пожежну кишку

Вогник протягом трьох годин варти пильно придивляється до краєвиду, що його варт було б подивитися й вам: дахів і серед них вузьенькі стрічки вулиць з людською шинею.

Правда, ланів вартовому не видно, бо надто широко роз-
сїяне місто, вкривши камінням та залізом чимало десятин

Водить вартовий по вищі, придивляється, чи не помітить
будь гасла тривоги—диму або чогось подібного.

Проте, важко щось помітити в тій плутанині дахів, що
виснається перед його очима.

Вари диму з коминів будинків та з труб заводів і
мостків, закривають бліде, хворе міське небо.

Окрім того, місто надто вже механізовано. Кожна фабрика
завод та великі інституції мають у себе власні механічні
ліфти, що тримають звязок з пожежними частинами. А для
приватного мешканця завше знайдеться десь поблизу
пожежний апарат і тепер здебільшого викликається пожежні

І взагалі мало де
в пожежних части-
нах залишились
зараз коні.

Механізація пе-
ремагає і стара
казкова мальовни-
чість залишається
тільки в спогадах і
дає шлях реальній
залізній логіці
машини.

Місто росте та
шириться. Як гри-
би після дощу по
вулицях вироста-
ють велетні бу-
динки..

І це викликає
потребу в дальшій
механізації наших
пожежних частин.

Зараз в гаражі
Свердлівської ча-
стини будується
нову механічну
драбину, що буде
35 метрів завдов-
жки і механічно
розсуватиметься.

Після збуду-
вання цієї драбини
можна буде обій-
тись без теперіш-
ньої французької
драбини, що її
доводиться дота-
чувати „штурмов-
ками“, іноді на ду-
же значній та не-
безпечній височині.

Важка, небез-
печна праця у по-
жежників, але ви-
тоимані доброе ви-

Свердлівська по-
ня частина майже
змішана зовсім.
Зіється є пара ко-
де й тих ми за-
спілкованими:
не дуже ве-
потреба в них.

Важка, небезпечна праця у пожежників, але витримані, добре вимуштровані — вони пильно чатують, завше готові прийти на допомогу міським мешканцям.

...Команда — свисток брандмейстера — і топорники пішли по драбині вгору...